

کنفرانس جهانی جمعیت

کنفرانس جهانی جمعیت سازمان ملل متحد که نقطه اوج فعالیت‌های مربوط به سال جهانی جمعیت است از روز ۱۹ اوت (۲۸ مردادماه) در شهر بخارست برگزار گردید. برخلاف کنفرانسهای گذشته (کنفرانس رم در سال ۱۹۵۴ و کنفرانس بلگراد در سال ۱۹۶۵) که فقط جنبه علمی داشته و با شرکت کارشناسان برگزار شد کنفرانس کنونی متشکل از نمایندگان رسمی دولتها میباشد. بدین ترتیب انتظار میرود بررسیهای این کنفرانس منتهی به توسعه‌هایی شود که دولتها بتوانند برای بشمرساندن آنها در سطح ملی و بین‌المللی اقداماتی معمول دارند. سازمان ملل متحد با توجه به اهمیت مشکلاتی که افزایش سریع جمعیت درجهان، برای همه کشورها بویژه ممالک فقیر و در حال توسعه بوجود می‌آورد سال ۱۹۷۴ را سال جهانی جمعیت اعلام کرده و از آغاز سال جاری فعالیت‌های دامنه داری در جهت تشریح و توضیح اهمیت این مسئله برای ملل جهان بعمل آورده است، از جمله این فعالیت‌ها انتشار آمارها و نشریات هستند دربارهٔ چگونگی افزایش جمعیت در جهان و خطرات آن و ترتیب سخنرانی‌ها و سمینارهای منطقه‌ای است که تشکیل کنفرانس جهانی جمعیت در بخارست نقطه اوج این فعالیت‌ها بشمار می‌آید.

در کنفرانس جهانی جمعیت در بخارست نمایندگان ۱۴۹ کشور جهان امم از کشورهای عضو سازمان ملل متحد یا ممالکی که هنوز بعضویت سازمان در نیامده‌اند دعوت شده‌اند. کشورهای شرکت‌کننده در این کنفرانس از سه گروه تشکیل شده‌اند گروه نخست کشورهای پیشرفته صنعتی میباشد که رشد جمعیت آنها کمتر از یک درصد در سال و حتی بیش از حد مطلوب و ابده آل سازمان ملل متحد است. این کشورها مسئله‌ای از لحاظ طرح در کنفرانس جهانی جمعیت ندارند اما میتوانند با تجارب و امکانات خود کشورهای دیگر را در اجرای موفقیت آمیز برنامه کنترل جمعیت یاری نمایند. گروه دوم کشورهای پر جمعیت و در حال رشد، یا ممالکی هستند که نرخ رشد جمعیت در آنها خیلی بالاست و هدف از تشکیل کنفرانس جهانی جمعیت هم بیشتر کمک به این گروه از کشورها در جهت کنترل جمعیت میباشد. در این گروه بسیاری از کشورهای آسیایی و آفریقایی و ممالک آمریکای لاتین قرار گرفته‌اند. اما گروه کوچکی از کشورها که بشی از

ممالک آفریقائی هم در میان آنها قرار گرفته اند مدعی هستند که مسئله ای بنام خطر افزایش جمعیت ندارند، بلکه خواهان استفاده از کمک های بهداشتی سازمان ملل متحد برای جلوگیری از مرگ و میر و افزایش جمعیت خود میباشند .

کنفرانس جهانی جمعیت اساس کار خود را بر مبنای قطعنامه شماره ۱۳۸۴ که در اوایل ۱۹۷۰ به تصویب شورای اقتصادی و اجتماعی رسید بنانهاده است. هدف نهائی این قطعنامه ایجاد روش و برنامه اجرایی در زمینه جمعیت بمنظور پیشبرد رفاه مردم جهان و توسعه اقتصادی و اجتماعی بوده است . بدیهی است رابطه نزدیکی بین مسائل ناشی از جمعیت و مسائل مربوط به توسعه اقتصادی و اجتماعی وجود دارد .

دبیر کل سازمان ملل متحد امید دارد که این کنفرانس از دیدارهای مهم دهه هفتاد حساب آید و بررسیهای کنفرانس منتهی بدرك كامل مسائل مربوط به جمعیت که امروزه بشریت با آن مواجه است گردد و به راه حل های فاطمی برای مقابله به آن دست یابیم .

منظور این کنفرانس مقابله بانگرانی روزافزونی است که فاشی از عواقب نامطلوب افزایش جمعیت در سطح جهانی میباشد. بویژه با توجه باین نکته که اگر فکر عاجلی برای حل این قبیل مسائل نشود تنها بحل معضل ققروبی کاری در کشورهای در حال رشد موفق نخواهیم بود، بلکه هر روز بیش از پیش بر مشکلات موجود افزوده خواهد گردید و مسئله آلودگی، تراکم جمعیت، فقدان منابع انرژی و خوراك كافی نیز بدان افزود خواهد شد. انتظار میرود که کنفرانس جهانی جمعیت علاوه بر پیشنهادها و توصیه های در زمینه های فوق اساس يك برنامه اجرایی را بنانهد و مطالبی چون توالد و تناسل، گسترش جمعیت، مهاجرت و مسائل بسیار دیگری رامورد بحث قرار دهد .

کنفرانس به بحث در موضوعات جانبی از قبیل محیط زیست، نیاز مردم جهان به خوراك، دسترسی بمنابع طبیعی، آثار توسعه اقتصادی و اجتماعی، حقوق فردی و خانوادگی در جامعه نیز خواهد پرداخت .

ایران و کنفرانس جهانی جمعیت

در کنفرانس جهانی جمعیت که از روز ۱۹ اوت در بخارست پایتخت رومانی تشکیل شده و تا روز ۳۰ اوت ادامه دارد ایران قش فعالی بعهده گرفته و شرکت والا حضرت شاهدخت اشرف پهلوی در راس هیئت نمایندگی ایران در این کنفرانس نشان توجه وعلاقه فوق العاده ای است که ایران به پیشرفت کار این کنفرانس واجراي هدفهای آن در جهت کنترل جمعیت میذول میدارد .

ایران که با رشد جمعیت قریب سه درصد و افزایش جمعیت سالانه در حدود يك میلیون نفر یکی از بالاترین نرخ های رشد جمعیت جهان را دارد ، از چند سال قبل بسر ای تنظیم و کنترل تولید نسل دست به فعالیت زده و از نخستین کشور هایی است که به برنامه کنترل جمعیت سازمان ملل متحد پیوسته است . تلاش سازمانهای مسئول تنظیم خانواده و کنترل تولید نسل در ایران تاکنون نتایج مسوقبت آمیزی بیار آورده و نرخ رشد جمعیت در ایران از سال گذشته روبه کاهش نهاده است. البته نسبت رشد هما قطور که گفته شد هنوز خیلی بالا است و برای رسیدن به میانگین رشد مورد نظر سازمان ملل متحد هنوز باید راه درازی پیموده شود .

هدفهای مندرج در طرح اجرایی برای سال ۱۹۸۵ بقرار زیر میباشند :

- ۱- افزایش جمعیت در جهان به متوسط ۱٫۷ درصد تقلیل یابد .
- ۲- میانگین عمر انسانی که در کشورهای در حال توسعه ۵۵ سال میباشد به ۶۲ سال

برسد .

۳- میانگین توالد در کشورهای در حال توسعه به ۳۰ در هزار تقلیل یابد .

۴- اطلاعات مربوط به مسایل تنظیم خانواده و مسائل مشابه دیگری که بتوانند به منظور

کنترل جمعیت کمک نمایند در اختیار علاقمندان گذاشته شود .

برای توضیح بیشتر درباره اهمیت این هدفها باید یادآوری شود که در حال حاضر میانگین رشد جمعیت در کشورهای در حال رشد بیش از ۲٫۴ درصد است و میانگین توالد در بسیاری از این کشورها از چهل در هزار تجاوز می نماید، بطور مثال میانگین توالد در هند بموجب آخرین آمارها ۴۳٫۸ در هزار، اندونزی ۴۸٫۳ در هزار، پاکستان ۵۰٫۹ در هزار و سوآزیلند ۵۲٫۳ در هزار بوده، در حالیکه این نسبت در کشورهای چون آلمان شرقی و غربی و سوئد را تیش و بلژیک از ۱۵ در هزار کمتر است .

یکی از مسائل مهمی که در کنفرانس مطرح خواهد شد موضوع رابطه توسعه اقتصادی و اجتماعی با ازدیاد جمعیت است بدین توضیح که پیشرفت امر توسعه و بهبودی شرایط زندگی محتاج تقلیل توالد و تناسل میباشد و غالباً افزایش جمعیت از پیشرفتهائی که انتظار میرود در این زمینه بدست آید جلوگیری مینماید .

شاهنشاه آریامهر در پیام خود به کنفرانس جهانی جمعیت مخصوصاً به این نکته عطف توجه فرموده و با اشاره به اقدامات سازمان ملل متحد در حل مشکل افزایش جمعیت مقرر مینماید و افزایش جمعیت در دهه های اخیر بصورت تهدیدی برای تحقق خواسته های بشری در آمده است . ما خرسندیم که برای اولین بار خواستار شدیم به تهدیدی که رده مهار نشده جمعیت برای رفاه و سعادت بشر بوجود آورده بود عطف توجه شود و اینک برای کنفرانس سال ۱۹۷۴ سازمان ملل درباره جمعیت جهان آرزوی موفقیت می کنیم و امیدواریم هر کشور بنوبه خود به مسئولیتش در قبال افزایش جمعیت عمل کند،

امید می رود کنفرانس پیشنهادهایی مفید و اساسی برای حل این مشکل ارائه نماید که از یک طرف نیاز روز افزون مردمی که برای بدست آوردن، حداقل رفاه باید بر مصرف خود بیافزایند بر آورده شود و از طرف دیگر منابع طبیعی طوری مورد استفاده قرار گیرد که بتوان همواره حداکثر استفاده را از آن در جهت تامین رفاه بدست آورد .